

Preklad tejto stránky bol vytvorený strojovým prekladom [Prepojenie]. Strojové preklady môžu obsahovať chyby, ktoré môžu znížiť ich zrozumiteľnosť a presnosť. Ombudsman nenesie žiadnu zodpovednosť za prípadné nezrovnalosti. Ak potrebujete najaktuálnejšie informácie a chcete mať právnu istotu, pozrite si zdrojovú verziu, ktorá sa nachádza na uvedenom odkaze angličtina. Ak potrebujete viac informácií, prečítajte si dokument o našej [jazykovej politike a politike prekladu](#) [Prepojenie].

Rozhodnutia vo veci 2048/2011/OV - Prístup verejnosti k správam z misií úradu OLAF

Rozhodnutie

Prípad 2048/2011/OV - Otvorené dňa 04/11/2011 - Rozhodnutie z dňa 11/12/2013 -
Dotknutý orgán Európsky úrad pre boj proti podvodom (Nezistil sa žiadny nesprávny úradný postup) |

Sťažovateľ požiadal úrad OLAF o verejný prístup k trom spoločným správam z misie a ich prílohám týkajúcim sa vyšetrovania úradu OLAF podvodného dovozu textilných výrobkov z Bangladéša do EÚ. Úrad OLAF odmietol prístup s tvrdením, že zverejnením dokumentov by sa ohrozil účel vyšetrovania, ohrozili by sa obchodné záujmy tretích strán a porušila ochrana súkromia a osobných údajov osôb uvedených v dokumentoch. Úrad OLAF poukázal na to, že v niektorých členských štátoch ešte prebiehajú konania týkajúce sa vymáhania ciel.

Sťažovateľ sa obrátil na ombudsmana s tvrdením, že úrad OLAF nekonal správne, keď odmietol prístup k požadovaným dokumentom.

Vo svojom stanovisku úrad OLAF trval na svojom vyjadrení. Poukázal znovu na to, že asi 50 odvolaní sa ešte rieši na vnútroštátnych súdoch v rôznych členských štátoch, z nich asi 30 bolo v Spojenom kráľovstve.

Ombudsman konštatoval, že tri spoločné správy z misie a ich prílohy tvoria dôkazy v prebiehajúcich vnútroštátnych konaniach, a preto by zverejnenie dokumentov ohrozilo účel týchto konaní. Logicky a nie len hypoteticky sa skutočne dalo predvídať, že zverejnenie požadovaných dokumentov by mohlo ohroziť efektívne využitie príslušných dôkazov.

Ombudsman uzavrel vyšetrovanie s tým, že sa nezistil nesprávny úradný postup.

Okolnosti predchádzajúce sťažnosti

1. Táto sťažnosť sa týka odmietnutia poskytnúť verejnosti prístup k správam o misiách OLAF-u.

2. Dňa 29. marca 2011 sťažovateľ, právnik v belgickej advokátskej kancelárii, predložil tri samostatné žiadosti o prístup verejnosti podľa nariadenia č. 1049/2001 [1] k týmto trom dokumentom:

1) Bangladéš - Európske spoločenstvo - záverečná správa spoločnej misie administratívnej spolupráce v marci 2007 (vrátane všetkých príloh);

2) Bangladéš - Európske spoločenstvo - záverečná správa spoločnej misie administratívnej spolupráce v apríli 2008 (vrátane všetkých príloh); a

3) Bangladéšske orgány (Úrad na podporu vývozu (EPB) - Európska komisia (OLAF) Záverečná správa o spoločnej misii administratívnej spolupráce v marci 2009 (vrátane všetkých príloh).

3. Keďže sťažovateľ nedostal odpoveď na svoju žiadosť v stanovenej lehote, podal 3. mája 2011 opakovanú žiadosť.

4. Dňa 20. júla 2011 úrad OLAF zamietol prístup k týmto trom dokumentom z dôvodu, že prístup verejnosti by ohrozil účel vyšetrovania, obchodné záujmy tretej strany, rozhodovacie procesy úradu OLAF a ochranu súkromia a osobných údajov osôb uvedených v dokumentoch.

5. Sťažovateľ podal opakovanú žiadosť doporučeným listom z 3. augusta 2011. Sťažovateľ vo svojom liste uviedol, že medzičasom získal prístup k správam o misiách za roky 2008 a 2009 (od belgickej administratívy), ale že nemal k dispozícii správu o misii za rok 2007 a jej prílohy ani prílohy k správam o misiách za roky 2008 a 2009. Uviedol niekoľko argumentov, prečo by ich mal prepustiť.

6. Keďže úrad OLAF neodpovedal na opakovanú žiadosť sťažovateľa, podal sťažnosť ombudsmanovi.

Predmet vyšetrovania

7. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti ombudsmanovi uviedol toto tvrdenie:

Tvrdenie:

Úrad OLAF neoprávnene odmietol prístup k: 1) "Bangladéš - Záverečná správa Európskeho spoločenstva o spoločnej misii administratívnej spolupráce v marci 2007" (prípád OF/2006/0644) vrátane všetkých príloh; 2) všetky prílohy "Bangladéš - Záverečná správa

Európskeho spoločenstva o spoločnej misii administratívnej spolupráce v apríli 2008" (prípady OF/2007/0821); a 3) všetky prílohy k záverečnej správe „Bangladéšskych orgánov (EPB) – Európskej komisie (OLAF) o spoločnej misii administratívnej spolupráce v marci 2009“ (vec OF/2007/0822).

Pohľadávka:

OLAF by mal poskytnúť prístup k požadovaným dokumentom.

Vyšetrowanie

8. Sťažnosť bola postúpená úradu OLAF na vyjadrenie stanoviska. Dňa 10. januára 2012 útvary ombudsmana nahliadli do spisov úradu OLAF. (Inšpekcia sa týkala všetkých dokumentov požadovaných sťažovateľom a troch vyšetrovacích spisov úradu OLAF OF/2006/0644, OF/2007/0821 a OF/2007/0822.) O tri dni neskôr zaslal úrad OLAF svoju odpoveď na opakovanú žiadosť. Dňa 6. februára 2012 ombudsman zaslal kópiu správy o inšpekcii sťažovateľovi a úradu OLAF. Úrad OLAF zaslal svoje stanovisko 7. februára 2012. Ombudsman postúpil stanovisko sťažovateľovi a vyzval ho, aby predložil pripomienky k stanovisku a správe o inšpekcii. Sťažovateľ však nezaslal žiadne pripomienky.

Analýza a závery ombudsmana

A. Údajne nesprávne odmietnutie úradu OLAF poskytnúť prístup k správam z misií a súvisiacim žiadostiam

Výslovné rozhodnutie úradu OLAF o opakovanej žiadosti

9. Dňa 13. januára 2012, teda po tom, ako ombudsman začal toto vyšetrowanie, a tri dni po tom, ako ombudsman nahliadol do spisov, OLAF zaslal svoju odpoveď na žiadosť sťažovateľa o dokumenty.

10. OLAF vo svojej odpovedi v úvodnej poznámke poukázal na to, že podľa právnych predpisov upravujúcich vyšetrowanie úradu OLAF je zo zákona povinný zaobchádzať s informáciami získanými počas svojich vyšetrowaní ako s dôvernými a podliehajúcimi služobnému tajomstvu (s osobitným odkazom na článok 8 ods. 2 nariadenia č. 1073/99 [2]). OLAF poukázal na to, že cieľom týchto pravidiel týkajúcich sa dôvernosti a služobného tajomstva je chrániť účel vyšetrowaní a legitímne práva dotknutých osôb.

11. Úrad OLAF takisto uviedol, že vzhľadom na to, že účelom nariadenia č. 1049/2001 je poskytnúť prístup verejnosti k dokumentom, dokument zverejnený podľa nariadenia č.

1049/2001 sa v dôsledku toho stáva verejne prístupným.

12. Pokiaľ ide o sťažovateľa, ktorý získal prístup k správam o spoločných misiách za roky 2008 a 2009, OLAF objasnil, že sám tieto dokumenty nezverejnil a že správy o misiách za roky 2008 a 2009 preto mohli byť sprístupnené súkromným osobám v súlade s privilegovanými prístupovými právami v rámci vnútroštátnych postupov vyberania cla. Úrad OLAF však zdôraznil, že takýto privilegovaný prístup nepredstavuje zverejnenie dokumentov podľa nariadenia č. 1049/2001.

13. OLAF následne opísal obsah dokumentov, ku ktorým sťažovateľ požiadal o prístup. Uviedla, že správa zo spoločnej misie z marca 2007 obsahuje výsledky overenia pravosti/platnosti osvedčení o pôvode v rámci bangladéšskeho všeobecného systému preferencií (VSP) (formulár A), ktoré boli predložené členskými štátmi na podporu dovozu do EÚ za preferenčnú sadzbu, a vymedzenie statusu pôvodu tohto tovaru podľa právnych predpisov VSP. Prílohy k trom spoločným správam o misiách z rokov 2007, 2008 a 2009 obsahovali tieto dokumenty: správy o návštevách vyšetrovateľov úradu OLAF v bangladéšskych orgánoch, ako aj v príslušných vyvážajúcich spoločnostiach; korešpondencia medzi úradom OLAF, ostatnými útvarmi Komisie a príslušnými bangladéšskymi orgánmi; podporné dokumenty vymieňané počas misií alebo po nich, ako sú zoznamy a kópie osvedčení o pôvode podľa VSP, zoznamy spoločností, ktorých sa týkajú neplatné alebo falošné osvedčenia o pôvode (formulár A); a vzorky vyhlásení jednotného colného dokladu (JCD).

14. OLAF tak potvrdil svoje pôvodné zamietnutie prístupu. Uviedla, že sa stále domnieva, že sprístupnenie dokumentov by ohrozilo účel vyšetrovania, obchodné záujmy tretích osôb a narušilo ochranu súkromia a osobných údajov osôb identifikovaných v dokumentoch. Úrad OLAF sa už nedomnieval, že prístup verejnosti by ohrozil rozhodovacie procesy úradu OLAF.

15. Pokiaľ ide o narušenie účelu vyšetrovania, úrad OLAF uviedol, že jeho vyšetrovania prípadov OF/2006/0644, OF/2007/0821 a OF/2007/0822 sa skončili, ale že na vnútroštátnej úrovni prebiehajú súvisiace následné konania, ktoré by mohli viesť k ďalšiemu vymáhaniu a/alebo trestnému alebo správnomu vyšetrovaniu zo strany vnútroštátnych orgánov členských štátov. Preto skutočnosť, že dokumenty obsahujúce informácie o vyšetrovaniach úradu OLAF v týchto prípadoch boli vypracované a/alebo vymenené počas fázy vyšetrovania, nemá za následok neuplatniteľnosť výnimky, keďže sa dá predpokladať, že konečný výsledok vyšetrovaní úradu OLAF by mohol byť vážne ohrozený. Dodala, že prebiehajúce súvisiace konania v členských štátoch môžu byť mimoriadne zdĺhavé, najmä ak zahŕňajú trestné alebo súdne odvolania, a nie je výnimočné, že takéto prípady trvajú viac ako 10 rokov.

16. OLAF konkrétne uviedol, že v nadväznosti na svoje vyšetrovania postúpil informácie príslušným colným orgánom 18 dotknutých členských štátov, aby im umožnil začať konanie vo veci vymáhania a/alebo rozhodnutí, či sa má viesť ďalšie trestné alebo správne konanie. OLAF zdôraznil, že nie všetky súvisiace konania boli ukončené v Belgicku, Nemecku, Španielsku, Spojenom kráľovstve, Taliansku a Holandsku. Informácie uvedené v požadovaných dokumentoch sa týkajú podobných textilných výrobkov a tých istých vývozcov a sú relevantné pre konania v rôznych členských štátoch. Preto uviedol, že zverejnenie informácií týkajúcich sa

dovozov od týchto spoločností v danom členskom štáte môže mať priamy vplyv na prebiehajúce konania v inom členskom štáte. Vzhľadom na to, že ešte neuplynula primeraná lehota na ukončenie tohto konania, zverejnenie týchto informácií by ovplyvnilo výsledok tohto konania.

17. OLAF ďalej tvrdil, že zverejnenie požadovaných dokumentov by odhalilo obchodné a finančné informácie hospodárskych subjektov v rôznych dotknutých členských štátoch a mohlo by ohroziť účinné využívanie dôkazov v súdnych konaniach a prebiehajúcich postupoch vyberania cla v členských štátoch. Preto by bol na úkor rozpočtu EÚ jednoznačne ohrozený nielen účel nadväzujúcich činností členských štátov, ale aj účel nadväzujúcich činností Komisie (konkrétne vymáhanie ciel).

18. V tejto súvislosti sa OLAF odvolal na rozsudok Všeobecného súdu vo veci *Franchet a Byk* [3], v ktorom sa Súdny dvor domnieval, že sprístupnenie dokumentov, ktoré by mohli predstavovať dôkaz vo vnútroštátnom súdnom konaní, by mohlo ohroziť účinné využívanie týchto dôkazov vnútroštátnymi orgánmi. OLAF sa odvolal aj na rozsudok Všeobecného súdu vo veci *Dalmine Spa/Komisia* [4], v ktorom Súdny dvor rozhodol, že oznámenie informácií podnikom týkajúcich sa prebiehajúceho vyšetrovania by mohlo ohroziť účinnosť vyšetrovania Komisie v tom zmysle, že by dotknutým podnikom umožnilo zistiť, ktoré informácie už boli Komisii známe, a teda aké informácie by sa pred nimi ešte mohli utajiť. Všeobecný súd tiež uznal, že aj účastníkovi konania, voči ktorému sa vedie vyšetrovanie, môže byť odopretá prístup k určitým informáciám, ak by ich zverejnenie ohrozilo účinnosť tohto vyšetrovania. OLAF tvrdil, že toto odôvodnenie sa a *fortiori* uplatňuje na sprístupnenie informácií verejnosti.

19. OLAF takisto tvrdil, že všetky požadované dokumenty boli súčasťou informácií vymieňaných medzi Komisiou (OLAF) a príslušnými bangladéškymi orgánmi v súlade s článkami 19 a 20 nariadenia č. 515/97 [5]. Toto nariadenie poskytuje právny základ pre vzájomnú pomoc a úzku spoluprácu medzi správnyymi a colnými orgánmi členských štátov (alebo tretích krajín) a Komisiou. Požadované dokumenty obsahujú najmä operatívne informácie vymieňané v rámci vyšetrovaní úradu OLAF a colných orgánov členských štátov, ako aj konzultácie o výklade pravidiel pôvodu pre textilie v osobitných prípadoch. Tieto informácie sú chránené povinnosťou zachovávať služobné tajomstvo stanovenou v článku 45 nariadenia č. 515/97, v ktorom sa uvádza, že žiadne informácie zaslané podľa tohto nariadenia sa nesmú zasielať iným osobám, ako sú osoby v členských štátoch alebo v rámci inštitúcií EÚ, ktorých funkcie si vyžadujú, aby sa s nimi oboznámili alebo ich používali.

20. OLAF citoval článok 45 ods. 3 nariadenia č. 515/97, ktorý stanovuje: „odseky 1 a 2 nebránia použitiu informácií získaných podľa tohto nariadenia pri akomkoľvek právnom úkone alebo konaní, ktoré sa následne začalo v súvislosti s nedodrzaním colných alebo poľnohospodárskych predpisov“. Úrad OLAF však poukázal na to, že žiadosť sťažovateľa o prístup verejnosti sa riešila podľa nariadenia č. 1049/2001, a nie v kontexte súdneho konania. V prejednávanej veci by zverejnenie požadovaných dokumentov bolo v rozpore s cieľmi nariadenia č. 515/97 a s budúcou schopnosťou OLAF-u viesť vyšetrovania v spolupráci s príslušnými colnými orgánmi členských štátov a tretích krajín.

21. OLAF ďalej uviedol, že prílohy k spoločným správam o misiách obsahovali korešpondenciu

s príslušnými bangladéškymi orgánmi, ktorá sa vymieňala v rámci osobitného vyšetrovania vedeného OLAF-om a colnými orgánmi členských štátov na účely odhaľovania možných podvodov a akejkoľvek inej nezákonnej činnosti poškodzujúcej rozpočet EÚ. Zverejnenie týchto dokumentov by verejnosti poskytlo prehľad o pracovných metódach úradu OLAF a colných orgánov členských štátov pri vyšetrovaní prípadov colných podvodov.

22. OLAF okrem toho uviedol, že budúcnosť vlastných vyšetrovaní OLAF-u bude ovplyvnená prístupom verejnosti k požadovaným dokumentom. V záležitostiach, ako je táto, je potrebné zachovať schopnosť úradu OLAF viesť vyšetrovania v spolupráci so svojimi náprotivkami v členských štátoch a v tretích krajinách bez toho, aby bolo potrebné zohľadniť, že ich korešpondencia by mohla byť sprístupnená verejnosti po prijatí záverečnej správy úradu OLAF. Informácie, ktoré si v prejednávanej veci vymenili bangladéške orgány a OLAF, sa týkajú nielen konkrétnych vyšetrovaní, ale všeobecnejšie aj stratégie vyšetrovania, prijatých opatrení a vykonaných operačných opatrení. Sprístupnenie tohto druhu informácií by dovozcom umožnilo nájsť spôsoby, ako sa vyhnúť plateniu ciel do rozpočtu EÚ a obísť pravidlá colných predpisov EÚ. Okrem toho by sa orgány tretích krajín zdržali poskytovania úplných informácií úradu OLAF. Keďže tieto informácie sú potrebné na spoluprácu a vzájomnú pomoc medzi Komisiou a vnútroštátnymi colnými orgánmi s cieľom bojovať proti podvodom, zbavili by úrad OLAF základných informácií potrebných na začatie, vedenie a úspešné ukončenie súčasných a budúcich vyšetrovaní podvodov. OLAF poukázal na to, že v súčasnosti prebiehajú vyšetrovania v súvislosti s ďalšími podozrivými podobnými nezrovnalosťami týkajúcimi sa dovozu textilu deklarovaného ako výrobok s pôvodom v Bangladéši. Uviedla, že zverejnenie dokumentov by mohlo mať vplyv na tieto vyšetrovania.

23. OLAF tiež tvrdil, že časť požadovaných dokumentov obsahovala osobné údaje identifikovaných osôb, ktoré nemožno sprístupniť verejnosti. Dokumenty konkrétnejšie zahŕňali osobné údaje zamestnancov Komisie, úradníkov orgánov členských štátov a Bangladéša a zamestnancov súkromných subjektov. Zverejnenie týchto osobných údajov v súvislosti s prebiehajúcimi nadväzujúcimi konaniami by v rozpore s nariadením č. 45/2001 jasne narušilo súkromie a integritu dotknutých jednotlivcov. Úrad OLAF uviedol, že musí prijať všetky opatrenia potrebné na to, aby sa zabránilo vystaveniu dotknutých osôb neprimeranému vonkajšiemu tlaku, ktorý by mal za následok vážne narušenie možných budúcich vyšetrovaní úradu OLAF a rozhodovacieho procesu úradu OLAF. Zverejnenie mien úradníkov môže uľahčiť alebo podnietiť kritiku voči nim, čo by výslovným návrhom alebo nevyhnutným účinkom narušilo schopnosť OLAF-u viesť tento druh vyšetrovania nezávisle. Okrem toho by to poškodilo spoluprácu medzi úradom OLAF a príslušnými orgánmi členských štátov. V konečnom dôsledku by to zasahovalo do schopnosti úradu OLAF prijímať konečné stanoviská bez vonkajších vplyvov vo všeobecnom záujme.

24. OLAF tiež uviedol, že požadované dokumenty obsahovali názvy spoločností, ktoré boli predmetom overovacích činností v rámci spoločných misií Bangladéša a OLAF-u. Informácie v dokumentoch zahŕňajú totožnosť spoločností, ktorých sa týkajú neplatné alebo falošné osvedčenia o pôvode na tlačive A. Zverejnenie týchto názvov by poškodilo dobré meno právnických osôb. Odhalenie názvov právnych subjektov zapojených do takéhoto vyšetrovania by ich odhalilo v negatívnom svetle, viedlo by k možnému skresľovaniu ich konania a v

dôsledku toho by poškodilo ich dobré meno a iné legitímne obchodné záujmy.

25. Okrem toho OLAF uviedol, že niektoré prílohy spoločných správ o misiách sú kópiami správ vypracovaných úradníkmi spoločných misií po návštevách v priestoroch dotknutých súkromných subjektov. Časti týchto príloh obsahujú citlivé obchodné informácie o súkromných subjektoch, ktorých zverejnenie by mohlo poškodiť ich obchodné záujmy. Zverejnením týchto dokumentov by sa odhalili najmä informácie o obchodnom tajomstve súkromných spoločností, ako je zloženie výroby, podiel na trhu, výrobcovia textilných výrobkov a prebiehajúce súdne konania týkajúce sa súkromných spoločností. Je zrejmé, že zverejnenie týchto informácií by poškodilo legitímne obchodné a obchodné záujmy dotknutých podnikov.

26. OLAF tiež uviedol, že väčšina príloh sú dokumenty tretích strán od bangladéšskych orgánov a že v súlade s článkom 4 ods. 4 nariadenia bude musieť konzultovať s bangladéšskymi orgánmi s cieľom posúdiť, či sa uplatňujú výnimky, pokiaľ nie je jasné, či dokumenty budú alebo nebudú zverejnené. Podľa názoru úradu OLAF však bolo na základe uvedených dôvodov jasné, že zverejnenie požadovaných dokumentov by narušilo účel jeho vyšetrovaní, pretože by bránilo prebiehajúcej výmene informácií s príslušnými orgánmi členských štátov a Bangladéša podľa nariadenia č. 515/97. Konzultácie s bangladéšskymi orgánmi preto neboli potrebné.

27. Pokiaľ ide o existenciu prevažujúceho verejného záujmu na zverejnení, OLAF tvrdil, že vzhľadom na povahu jeho vyšetrovaní v oblasti boja proti podvodom a najmä dôvernú povahu dôkazov, ktoré zhromaždil, musia existovať veľmi jasné skutočnosti preukazujúce existenciu prevažujúceho verejného záujmu na odôvodnenie zverejnenia dôkazov z vyšetrovacieho spisu. Na základe uvedených skutočností sa však úrad OLAF domnieval, že neexistujú žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali existenciu prevažujúceho verejného záujmu na zverejnení zamietnutých dokumentov, ktorý by prevažoval nad záujmami na ochrane schopnosti úradu OLAF vykonávať vyšetrovania podvodov vrátane schopnosti vnútroštátnych orgánov prijímať rozhodnutia alebo ďalšie opatrenia v nadväznosti na takéto vyšetrovania.

28. OLAF napokon uviedol, že preskúmal možnosť poskytnúť čiastočný prístup k požadovaným dokumentom, ale že vzhľadom na to, že na informácie, ktoré obsahovali, sa v celom rozsahu vzťahuje aspoň jedna z uvedených výnimiek, čiastočný prístup nie je možný.

Argumenty predložené ombudsmanovi v priebehu vyšetrovania

29. OLAF vo svojom stanovisku predloženom ombudsmanovi uviedol, že dôvody zamietnutia prístupu k požadovaným dokumentom boli uvedené v jeho odpovedi z 13. januára 2012 na opakovanú žiadosť (pozri body 9 – 28 vyššie). Úrad OLAF však upozornil ombudsmana aj na osobitné aspekty tohto prípadu, konkrétne na to, že na vnútroštátnych súdoch rôznych členských štátov stále prebieha približne 50 odvolacích konaní, z ktorých približne 30 sa nachádza v Spojenom kráľovstve, a že požadované dokumenty obsahujú osobné údaje identifikovaných osôb a údaje spoločností zapojených do overovania misií. OLAF tiež poukázal na to, že sťažovateľ, belgický právnik, neuviedol, v mene ktorého klienta koná. Úrad

OLAF uviedol, že spoločnosť, na ktorú sa vzťahujú postupy vymáhania, môže pri uplatňovaní svojho práva na obhajobu požiadať o prístup k príslušným dokumentom v súvislosti s týmito postupmi vymáhania a súvisiacimi súdnymi konaniami alebo konaniami o vrátení/odpustení (ďalej len „postupy *REM/REC*“) [6].

30. Úrad OLAF sa takisto ospravedlnil za omeškanie pri vybavovaní žiadostí o prístup.

31. Dňa 10. januára 2012 počas inšpekcie, ktorú vykonali útvary ombudsmana, zástupcovia úradu OLAF poukázali na to, že počas misie v roku 2009 úrad OLAF získal tieto štyri dokumenty pre každý z viac ako 3 000 podvodných dovozov: i) formulár A – doklad vydaný bangladéskymi orgánmi, podľa ktorého má tovar nárok na preferenčnú sadzbu; ii) obchodnú faktúru; iii) prepravný doklad/nákladný list; a iv) bangladésky colný doklad na vývoz. OLAF uviedol, že dokumenty iii) a iv) boli sfalšované a následne použité na získanie tlačiva A, ktoré tak bolo získané neoprávnene. Zástupcovia úradu OLAF ďalej vysvetlili, že vyšetrovanie úradu OLAF týkajúce sa podvodného dovozu textilu z Bangladéša sa začalo v roku 2006, že v Bangladéši sa už uskutočnili štyri misie úradu OLAF a že sa plánuje piata misia. Uviedli tiež, že spisy, ku ktorým sťažovateľ požadoval prístup, mali tisíce strán.

32. Počas inšpekcie úrad OLAF poskytol pre každé z troch vyšetrovacích spisov úradu OLAF kópiu: 1) záverečnú správu úradu OLAF; b) oznámenie o uzavretí prípadu; a 3) následné odporúčanie úradu OLAF, ako aj kópiu následného listu, ktorý úrad OLAF zaslal všetkým členským štátom 14. septembra 2010 a bangladéskym orgánom 17. septembra 2010. V odpovedi na otázku, aké je súčasné stanovisko, pokiaľ ide o následné opatrenia v členských štátoch, zástupcovia úradu OLAF poskytli výtlačok databázy „OWNRES“, v ktorom sa uvádza stav (otvorený/uzavretý) správnych alebo súdnych konaní v rôznych členských štátoch.

33. Sťažovateľ nepredložil pripomienky k stanovisku Komisie ani k správe o inšpekcii. V telefonickom rozhovore s úradom ombudsmana 11. septembra 2012 sťažovateľ uviedol, že nemá čo dodať a že trvá na svojej sťažnosti.

Hodnotenie ombudsmana

34. Ombudsman v prvom rade poznamenáva, že dokumenty požadované sťažovateľom, najmä prílohy k záverečným správam spoločných misií, sú veľmi rozsiahle a obsahujú spolu niekoľko tisíc strán. Sú to:

I. Záverečná správa spoločnej misie administratívnej spolupráce (OF/2006/0644) z 29. marca 2007 vrátane týchto 9 príloh (s celkovým počtom 643 strán):

1) správu úradu OLAF z návštevy (29. marca 2007) Bangladéskej národnej rady pre príjmy (NBR) a dokumenty získané od NBR;

2) správa úradu OLAF o návšteve bangladéškeho združenia vývozcov (29. marca 2007) a dokumenty získané od tohto združenia;

- 3) vyhlásenie EPB a zoznam falošných osvedčení pre Dánsko a Spojené kráľovstvo identifikovaných počas misie;
- 4) správa úradu OLAF o návšteve vývozcu (24. marca 2007) a podporné dokumenty;
- 5) zoznam neplatných formulárov A VSP (identifikovaných počas misie) týkajúcich sa dvoch vývozcov;
- 6) zoznam certifikátov, ktoré má EPB ešte overiť;
- 7) podporné doklady týkajúce sa vývozcu;
- 8) podporné doklady týkajúce sa vývozcu; a
- 9) CD-ROM, ktorý poskytla EPB, s hlavným zoznamom formulárov A, ktoré vydala EPB v Bangladéši na vývoz v období od januára 2004 do februára 2007 a ktoré obsahujú názvy vývozných a dovozných spoločností.

II. 7 príloh k záverečnej správe spoločnej misie administratívnej spolupráce (OF/2007/0821) z 24. apríla 2008:

- 1) Zoznamy falošných certifikátov;
- 2) zoznam pozmenených certifikátov;
- 3) svedecká výpoveď riaditeľa vyvážajúcej spoločnosti; oficiálne a falošné listy EPB colným orgánom Spojeného kráľovstva;
- 4) falošné listy EPB colným orgánom v rôznych členských štátoch;
- 5) + 6) CD-ROM s exportnými súbormi z bangladéšskeho NBR a údajmi z databázy EPB; a
- 7) Zoznam certifikátov, ktoré musí EPB ešte overiť.

III. 11 príloh k záverečnej správe spoločnej misie administratívnej spolupráce (OF/2007/0822) z 25. marca 2009:

- 1) vyhlásenie EPB a zoznam falošných certifikátov VSP;
- 2) vyhlásenie EPB v súvislosti s neplatnými osvedčeniami vydanými EPB na základe nepravdivých informácií poskytnutých vývozcami a zoznam osvedčení;
- 3) zoznam spoločností, ktorých sa týkajú neplatné osvedčenia;

- 4) listy EPB adresované NBR z marca 2009;
- 5) list NBR adresovaný EPB a CD-ROM obsahujúci záznamy o vývoze dvoch spoločností;
- 6) vyhlásenie riaditeľa vyvážajúcej spoločnosti a list bangladéšskeho združenia vývozcov adresovaný EPB (s prekladom do angličtiny);
- 7) vyhlásenie riaditeľa EPB týkajúce sa spoločnosti (s prekladom do angličtiny);
- 8) Vzorky jednotných administratívnych dokladov (JCD) z colného úradu;
- 9) zoznamy osvedčení VSP ôsmich spoločností, ktoré úradu OLAF poskytol EPB;
- 10) Príloha 10 pozostávala zo štyroch kolónok dokumentov týkajúcich sa 3 311 podvodných dovozov textilu z Bangladéša do EÚ ôsmimi spoločnosťami. V prípade každého jednotlivého podvodného dovozu kolónka obsahovala 4 uvedené formuláre (konkrétne i) formulár A; ii) obchodnú faktúru; iii) prepravný doklad/nákladný list; a iv) bangladéšsky colný doklad na vývoz);
a
- 11) Dokumentácia, ktorú EPB poskytla úradu OLAF (zoznamy kópií osvedčení VSP týkajúcich sa EPB a zoznamy osvedčení s nezrovnalosťami).

35. Ombudsman poznamenáva, že OLAF vo svojom stanovisku uviedol, že sťažovateľ neuviedol, v mene ktorého klienta koná. Dodala, že spoločnosť, na ktorú sa vzťahujú postupy vymáhania, môže pri výkone svojho práva na obhajobu požiadať o prístup k príslušným dokumentom v súvislosti s týmito postupmi vymáhania a súvisiacimi súdnymi konaniami alebo konaniami o vrátení/odpustení. Ombudsman sa domnieva, že tento argument nie je v kontexte tohto prípadu relevantný. Poznamenáva, že skutočnosť, že sťažovateľ získal od belgických orgánov kópie dvoch dokumentov, ktoré pôvodne požadoval od Komisie (pozri bod 5 vyššie), alebo skutočnosť, že sťažovateľ alebo akákoľvek iná strana by mohli získať podobný prístup k iným požadovaným dokumentom od vnútroštátneho orgánu, nemá vplyv na otázku, či by OLAF mal poskytnúť verejnosti prístup k tým istým dokumentom podľa nariadenia 1049/2001. Právo na prístup k spisom vnútroštátnych orgánov podlieha kritériám a podmienkam, ktoré sú špecifické pre postupy, v ktorých vnútroštátne orgány tieto spisy používajú. Skutočnosť, že strana môže získať individuálny prístup k takýmto spisom od vnútroštátneho orgánu, neznamená, že inštitúcia EÚ by mala alebo nemala podľa nariadenia č. 1049/2001 poskytnúť verejnosti prístup k tým istým spisom.

36. Ombudsmanka tiež poznamenáva, že otázku, či by sa výnimky uvedené úradom OLAF mohli platne uplatniť, je potrebné posúdiť vo vzťahu k situácii v čase, keď úrad OLAF prijal rozhodnutie o opakovanej žiadosti [7], t. j. 13. januára 2012. Akýkoľvek neskorší vývoj je v tejto súvislosti irelevantný. Ombudsman poznamenáva, že vyšetřovania úradu OLAF OF/2006/0644, OF/2007/0821 a OF/2008/0822 [8] boli uzavreté 14. decembra 2009. V záverečných správach o prípadoch sa dospelo k záveru, že nie sú potrebné žiadne ďalšie operačné činnosti úradu OLAF a že prípady možno uzavrieť s následnými finančnými opatreniami. K záznamom o

ukončení prípadu boli preto priložené (finančné) následné odporúčania, v ktorých sa stanovuje, že úrad OLAF by mal monitorovať vyberanie stanovených súm (neuhrađených) ciel 18 členskými štátmi (ktoré predstavujú celkový colný dlh viac ako 30 miliónov EUR). Z inšpekcie tiež vyplynulo, že OLAF postúpil členským štátom všetky informácie týkajúce sa jeho zistení o podvode vrátane správ o misiách. Konkrétne 28. júla 2009 OLAF informoval všetky členské štáty o zisteniach misie a požiadal ich, aby vymohli clo. Dňa 14. septembra 2010 úrad OLAF opäť napísal všetkým členským štátom a zaslal im svoju poslednú správu o misii pre informáciu a následné opatrenia. OLAF poukázal na to, že dovoz sa potenciálne týkal aj členských štátov, ktoré ešte nedostali dovoz textilu z Bangladéša, keďže skutočný dovoz tovaru sa mohol uskutočniť v inom členskom štáte.

37. Pokiaľ ide o prebiehajúce postupy v členských štátoch, z informácií získaných z internej databázy úradu OLAF (OWNRES) vyplýva, že v členských štátoch boli stanovené a vymožené clá, ktoré sú predmetom správnych a/alebo súdnych odvolaní. Výtlačok z databázy (z 23. novembra 2011) ukázal, že v čase, keď úrad OLAF odpovedal na opakovanú žiadosť, mnohé konania vo veci vymáhania v členských štátoch stále prebiehali (viac ako 100). OLAF vo svojej odpovedi výslovne odkázal na prebiehajúce konania v Belgicku, Nemecku, Španielsku, Spojenom kráľovstve, Taliansku a Holandsku. Neskôr úrad OLAF vo svojom stanovisku opäť potvrdil, že na vnútroštátnych súdoch viacerých členských štátov prebieha približne 50 odvolacích konaní, z toho približne 30 v Spojenom kráľovstve.

Úvodná poznámka týkajúca sa kategórií dokumentov rovnakej povahy

38. Ombudsman na základe uvedeného zoznamu dokumentov konštatuje, že žiadosť sťažovateľa sa v skutočnosti týka 28 súborov dokumentov, z ktorých niektoré sú mimoriadne rozsiahle, a preto sú uložené na CD-ROM-e. Treba poznamenať, že len príloha 10 k spoločnej správe o misii z marca 2009 obsahuje štyri veľké škatule dokumentov.

39. Podľa judikatúry EÚ musia byť splnené určité podmienky, aby sa inštitúcia mohla odvolávať na výnimky stanovené v článku 4 nariadenia č. 1049/2001. Po prvé preskúmanie požadované na účely spracovania žiadosti o prístup k dokumentom musí mať osobitnú povahu. Samotná skutočnosť, že dokument *sa týka* záujmu chráneného výnimkou, nepostačuje na odôvodnenie uplatnenia tejto výnimky, keďže obmedzenie alebo vylúčenie prístupu verejnosti k dokumentu môže byť odôvodnené len vtedy, ak inštitúcia predtým posúdila, či by prístup k dokumentu *konkrétne a skutočne poškodil* chránený záujem. Riziko ohrozenia chráneného záujmu musí byť *primerane predvídateľné, a nie čisto hypotetické*. Okrem toho musí inštitúcia vykonať svoju príslušnú analýzu i) „na základe jednotlivých dokumentov“ a ii) „individuálnym a konkrétnym spôsobom“ [9].

40. Ombudsman však pripomína, že individuálne a konkrétne preskúmanie každého dokumentu nemusí byť potrebné, ak je vzhľadom na osobitné okolnosti konkrétneho prípadu zrejmé, že prístup sa musí zamietnuť alebo naopak poskytnúť. Vo *veciach Švédsko a Turco/Rada* a neskôr Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau Súdny dvor rozhodol, že pri posudzovaní, či by zverejnenie dokumentu poškodilo chránený záujem, má inštitúcia v zásade možnosť založiť svoje rozhodnutia na všeobecných domnienkach, ktoré sa uplatňujú na určité

kategórie dokumentov, keďže na žiadosti o zverejnenie týkajúce sa dokumentov rovnakej povahy sa môžu uplatniť všeobecne podobné úvahy [10].

41. V prejednávanej veci treba konštatovať, že OLAF tým, že sa odvolával na rôzne výnimky stanovené v článku 4 nariadenia č. 1049/2001, nepokračoval v skúmaní jednotlivých dokumentov, ale v celkovom skúmaní všetkých dokumentov.

42. Z kontroly dokumentov vyplynulo, že všetky dokumenty, ku ktorým sa požadoval prístup, možno skutočne považovať za súčasť *kategórie dokumentov rovnakej povahy, konkrétne (spoločných) správ o misiách úradu OLAF*, ktoré obsahujú výsledky vyšetrovania úradu OLAF týkajúceho sa podvodného dovozu textilu z Bangladéša do EÚ, a podporných dokumentov/dôkazov pre (prílohy) tieto správy o misiách. Ombudsman však poznamenáva, že pokiaľ ide o obsah rôznych dokumentov, OLAF sa vo svojej odpovedi na opakovanú žiadosť neobmedzil len na „prílohy“, ku ktorým sťažovateľ požiadal o prístup. OLAF naopak poskytol podrobnejší opis týchto dokumentov na strane 3 svojej odpovede na opakovanú žiadosť, kde pred preskúmaním rôznych výnimiek opísal obsah jednak spoločnej správy o misii z marca 2007 a jednak rôznych príloh troch spoločných správ o misii (pozri bod 13 vyššie).

43. OLAF sa pri odmietnutí prístupu k dokumentom opieral o tri výnimky. Ombudsman najprv zanalyzuje, či by sa úrad OLAF mohol odvolávať na výnimku stanovenú v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia.

Účel inšpekcií, vyšetrovaní a auditov (článok 4 ods. 2 tretia zarážka nariadenia č. 1049/2001):

44. Ombudsman poznamenáva, že OLAF vo svojej odpovedi na opakovanú žiadosť uviedol, že podľa nariadenia č. 1073/99 je povinný zaobchádzať s informáciami, ktoré získa počas vyšetrovania, ako s dôvernými a podliehajú služobnému tajomstvu a že pravidlá týkajúce sa dôvernosti a služobného tajomstva sú určené na ochranu účelu vyšetrovania a legitímnych práv dotknutých osôb. OLAF sa odvolal aj na článok 45 nariadenia č. 515/97.

45. V článku 8 ods. 1 nariadenia č. 1073/99 sa uvádza, že „*informácie získané v priebehu externých vyšetrovaní v akejkoľvek forme* sú chránené príslušnými ustanoveniami“. Medzi tieto relevantné ustanovenia patrí nariadenie č. 515/97/ES, ktoré poskytuje právny základ pre vzájomnú pomoc a úzku spoluprácu medzi správnymi a colnými orgánmi členských štátov (alebo tretích krajín) a Komisiou (a tým aj úradom OLAF). Úrad OLAF vysvetlil, že dokumenty požadované sťažovateľom obsahujú operatívne informácie vymieňané medzi úradom OLAF a colnými orgánmi Bangladéša a členských štátov a že na základe článku 45 nariadenia 515/97/ES sú tieto informácie chránené služobným tajomstvom. Článok 45 ods. 1 až 3 nariadenia č. 515/97/ES stanovuje:

„1. [...] všetky informácie zaslané podľa tohto nariadenia majú dôverný charakter vrátane údajov uchovávaných v CIS [colnom informačnom systéme]. Vztahuje sa na ne povinnosť zachovávať služobné tajomstvo a požívajú ochranu rozšírenú na podobné informácie podľa vnútroštátneho práva členských štátov, ktoré ich prijímajú, ako aj podľa zodpovedajúcich

ustanovení uplatnitelných na orgány Spoločenstva .

Informácie uvedené v prvom pododseku sa *predovšetkým nesmú zasielať iným osobám ako osobám v členských štátoch alebo v rámci inštitúcií Spoločenstva, ktorých funkcie si vyžadujú, aby ich poznali alebo používali . Nesmú sa používať ani na iné účely ako tie, ktoré sú stanovené v tomto nariadení, pokiaľ členský štát alebo Komisia, ktoré ich dodali alebo vložili do CIS, s tým výslovne nesúhlasili za podmienok stanovených týmto členským štátom alebo Komisiou a pokiaľ takéto oznamovanie alebo používanie nie je zakázané ustanoveniami platnými v členskom štáte, v ktorom má prijímajúci orgán sídlo.*

2. [...] informácie týkajúce sa fyzických a právnických osôb sa zasielajú podľa tohto nariadenia, len ak je to nevyhnutne potrebné na zabránenie, vyšetrovanie alebo začatie konania v súvislosti s činnosťami porušujúcimi colné alebo poľnohospodárske predpisy .

3. *Odseky 1 a 2 nevylučujú použitie informácií získaných podľa tohto nariadenia pri akomkoľvek právnom úkone alebo konaní, ktoré sa následne začalo v súvislosti s nedodržaním colných alebo poľnohospodárskych predpisov.*" (zvýraznenie doplnené).

46. Ombudsman poznamenáva, že Súdny dvor doteraz výslovne pripúšťal možnosť opierať sa o všeobecné domnienky vzťahujúce sa na určité kategórie dokumentov za troch osobitných okolností, a to za postupov preskúmania štátnej pomoci [11] , postupov kontroly fúzií [12] a konaní prebiehajúcich na súdoch Európskej únie [13] . Súdny dvor vo veci *LPN/Komisia* [14] uznal, že takéto všeobecné domnienky by sa mali uplatňovať aj na fázu konania o nesplnení povinnosti pred podaním žaloby podľa článku 258 ZFEÚ. Dvor audítorov však ešte nemal príležitosť zaujať stanovisko k tomu, či by sa možnosť odvolávať sa na takéto všeobecné domnienky mala vzťahovať aj na vyšetrovanie vedené úradom OLAF a následné vnútroštátne konania založené na zisteniach úradu OLAF vrátane konaní začatých colnými orgánmi členských štátov po prijatí informácií od úradu OLAF.

47. Hoci je na Európskom súdnom dvore, aby rozhodol, či judikatúru vo veci *Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau* možno rozšíriť na dokumenty vo vyšetrovacom spise OLAF-u, ombudsman sa domnieva, že nariadenie č. 1073/99 a nariadenie č. 515/97 odôvodňujú všeobecnú domnienku, že zverejnenie dokumentov v spise prebiehajúceho vyšetrovania OLAF-u by v zásade ohrozilo účel tohto prebiehajúceho vyšetrovania. Podobne ako pravidlá obmedzujúce prístup k spisom v konaniach o štátnej pomoci alebo kontrole koncentrácií, uvedené články skutočne obsahujú prísne pravidlá obmedzujúce prístup k informáciám získaným úradom OLAF a postúpeným členským štátom v rámci externého vyšetrovania.

48. Všeobecná domnienka uvedená vyššie sa uplatňuje počas vyšetrovania prípadu úradom OLAF.

49. V tomto prípade je zrejmé, že vyšetrovanie OLAF-u bolo ukončené 14. decembra 2009. Preto nemôže existovať žiadna všeobecná domnienka, že zverejnenie požadovaných dokumentov špecifických pre daný prípad by ohrozilo účel uzavretého vyšetrovania úradu OLAF - alebo budúcich vyšetrovaní úradu OLAF.

50. Keď však úrad OLAF ukončil svoje vyšetrovanie, postúpil colným orgánom členských štátov všetky svoje zistenia a dôkazy na ich podporu vrátane troch spoločných správ o misiách a príloh, ku ktorým sťažovateľ požiadal o prístup. Na základe informácií, ktoré úrad OLAF zaslal členským štátom, začali colné orgány členských štátov konanie vo veci výberu cla. Ako OLAF uviedol vo svojej odpovedi z 13. januára 2012 na opakovanú žiadosť a vo svojom stanovisku zo 7. februára 2012, v tom čase *prebiehalo* niekoľko konaní o vymáhaní na vnútroštátnej úrovni. Okrem toho súvisiace odvolacie konania prebiehali aj na vnútroštátnych súdoch.

51. Ako už bolo uvedené, všetky dokumenty, ku ktorým sťažovateľ požiadal o prístup, predstavujú kategóriu dokumentov rovnakej povahy, a to (spoločné) správy o misiách obsahujúce výsledky vyšetrovania úradu OLAF týkajúceho sa podvodného dovozu textilu z Bangladéša do EÚ vrátane podporných dokumentov (prílohy). Tieto dokumenty jednoznačne patria do „vyšetrovania“ v zmysle článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001. Okrem toho z hľadiska vnútroštátneho konania o vymáhaní sú všetky tieto dokumenty dôkazmi v tomto konaní. V tejto súvislosti ombudsman poukazuje na to, že v článku 9 ods. 2 nariadenia č. 1073/99 sa výslovne stanovuje, že správy vypracované úradom OLAF po vyšetovaní (konkrétne s uvedením zistených skutočností, prípadnej finančnej straty a zistení vyšetrovania) „predstavujú prípustný dôkaz v správnom alebo súdnom konaní členského štátu, *v ktorom sa ich použitie ukáže ako nevyhnutné, a to rovnakým spôsobom a za rovnakých podmienok ako administratívne správy vypracované vnútroštátnymi administratívnymi inšpektormi*“. Na základe uvedených skutočností ombudsmanka dospela k záveru, že vzhľadom na to, že v tomto prípade stále prebiehalo niekoľko vnútroštátnych konaní o vymáhaní, úrad OLAF mohol vychádzať z predpokladu, že zverejnenie dokumentov v spoločných správach o misiách úradu OLAF by ohrozilo účel týchto prebiehajúcich vnútroštátnych konaní o vymáhaní. V tejto súvislosti OLAF správne poukázal na to, že zverejnenie dokumentov by mohlo ohroziť účinné využitie dôkazov v prebiehajúcim konaní o vyberaní cla. Vo veci *Franchet a Byk*, na ktorú sa OLAF tiež odvolal, Všeobecný súd rozhodol, že poskytnutie prístupu, hoci aj čiastočného, k dokumentom zaslaným vnútroštátnym orgánom, z ktorých podľa OLAF-u vyplývali rôzne nezrovnalosti, by mohlo ohroziť účinné využívanie tohto materiálu vnútroštátnymi orgánmi, keďže osoby zapojené do podozrení z nezrovnalostí by mohli konať tak, aby zabránili účinnému vedeniu rôznych konaní alebo vyšetrovaní [15]. V prejednávanej veci, ktorá sa na vnútroštátnej úrovni týka výberu cla, je rozumne predvídateľné, a nie čisto hypotetické, že zverejnenie informácií obsiahnutých v spoločných správach o misiách a prílohách OLAF-u by mohlo ohroziť účinné použitie týchto dôkazov.

52. Ombudsmanka poznamenáva, že úrad OLAF požiadal vnútroštátne orgány, aby ho v rámci svojho finančného monitorovania priebežne informovali o výsledku vymáhacieho konania. Jasne to dokazuje databáza úradu OLAF OWNRES, ktorá obsahovala prehľad prebiehajúcich alebo ukončených konaní v 18 členských štátoch. Aj na základe informácií získaných od vnútroštátnych orgánov mohol OLAF vo svojej odpovedi na opakovanú žiadosť uviesť, že viaceré konania o vymáhaní v konkrétnych členských štátoch stále prebiehajú.

53. Podľa judikatúry je vyššie uvedená všeobecná domnienka vyvrátiteľná. Je teda na sťažovateľovi, aby preukázal, že na daný dokument, ku ktorému žiadal prístup, sa uvedená

domnienka nevzťahuje alebo že existuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie dokumentu [16]. Pre osobu, ktorá žiada o prístup, je zjavne ťažké vyvrátiť takúto všeobecnú domnienku, pokiaľ ide o daný dokument, ak táto osoba nemá prístup k tomuto dokumentu. Ombudsman však má možnosť tak urobiť *ex officio*. V prejednávannej veci ombudsman nahliadol do všetkých dokumentov, ku ktorým sťažovateľ požiadal o prístup, a dospel k záveru, že neexistuje dokument, ktorého zverejnenie by nenarušilo vnútroštátne konanie o vymáhaní, keďže je rozumne predvídateľné, a nie čisto hypotetické, že každý jeden dokument predstavuje relevantný dôkaz v konaní o vymáhaní. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že OLAF zaslal vnútroštátnym colným orgánom všetky správy o spoločných misiách (konkrétne so všetkými prílohami obsahujúcimi podporné dôkazy), aby mohli začať konanie o vymáhaní.

54. Ombudsman sa ďalej domnieva, že vzhľadom na to, že na všetky dokumenty sa v plnej miere vzťahuje výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, úrad OLAF správne dospel k záveru, že *nie je možné udeliť čiastočný prístup*.

55. OLAF tiež správne dospel k záveru, že neexistuje *prevažujúci verejný záujem na zverejnení*. Ombudsman v tejto súvislosti poznamenáva, že sám sťažovateľ neuviedol prevažujúci verejný záujem. Úrad OLAF z *úradnej moci analyzoval*, či existuje takýto prevažujúci verejný záujem, a správne dospel k záveru, že neexistujú žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali existenciu prevažujúceho verejného záujmu na zverejnení zamietnutých dokumentov. Po nahliadnutí do dokumentov je ombudsman presvedčený, že zverejnenie dokumentov by neslúžilo žiadnemu verejnému záujmu.

56. Pre úplnosť ombudsman na základe inšpekcie konštatuje, že väčšina príloh k spoločným správam o misiách boli *dokumenty tretích strán* pochádzajúce od bangladéšskych orgánov, v prípade ktorých sa v článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 stanovuje, že inštitúcia konzultuje s tretou stranou s cieľom posúdiť, či sa uplatňuje výnimka uvedená v odseku 1 alebo 2, pokiaľ nie je jasné, že dokumenty sa nezverejnia. V prejednávannej veci sa ombudsman na základe uvedených zistení domnieva, že OLAF sa správne domnieval, že bolo jasné, že zverejnenie požadovaných dokumentov by narušilo účel vyšetrovania zo strany vnútroštátnych colných orgánov, a preto nebola potrebná žiadna konzultácia s bangladéškymi orgánmi.

57. Vzhľadom na zistenie ombudsmana, že úrad OLAF dospel k správne záveru, že na všetky dokumenty, ku ktorým sa požadoval prístup, sa vzťahovala výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia, nie je potrebné, aby ombudsman analyzoval ďalšie dve výnimky, na ktoré sa úrad OLAF odvoláva.

58. Ombudsmanka dospela k záveru, že toto rozhodnutie sa týka právnej situácie - vrátane vnútroštátnych konaní o vymáhaní, ktoré prebiehali - v čase odpovede úradu OLAF na opakovanú žiadosť (t. j. 13. januára 2012). Nie je vylúčené, že všetky tieto konania o vymáhaní boli medziasom ukončené. Ombudsmanka preto poukazuje na to, že sťažovateľovi nič nebráni v tom, aby podal novú žiadosť o prístup úradu OLAF, ktorý by potom musel zohľadniť najnovší právny vývoj v tejto veci, najmä to, či konania na vnútroštátnej úrovni stále prebiehajú.

B. Záver

Na základe vyšetrovania tejto sťažnosti ju ombudsman uzatvára s týmto záverom:

OLAF sa nedopustil nesprávneho úradného postupu.

Sťažovateľ a OLAF budú o tomto rozhodnutí informovaní.

Emily O'Reilly hovorí

V Štrasburgu 11. decembra 2013

[1] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).

[2] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 z 25. mája 1999 o vyšetrovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), Ú. v. ES L 136, 1999, s. 1. Toto nariadenie bolo 1. októbra 2013 zrušené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 z 11. septembra 2013 o vyšetrovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), ktorým sa zrušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nariadenie Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Ú. v. EÚ L 248, 2013, s. 1).

[3] Spojené veci T-391/03 a T-70/04 *Franchet a Byk*, Zb. 2006, s. II-2023, body 121 – 123.

[4] Vec T-50/00 *Dalmine Spa/Komisia*, Zb. 2004, s. II-2395, bod 83.

[5] Nariadenie Rady (ES) č. 515/97 z 13. marca 1997 o vzájomnej pomoci medzi správnymi orgánmi členských štátov a o spolupráci medzi správnymi orgánmi členských štátov a Komisiou pri zabezpečovaní riadneho uplatňovania predpisov o colných a poľnohospodárskych záležitostiach (Ú. v. ES L 82, 1997, s. 1; Mim. vyd. 02/003, s. 337), zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 807/2003 zo 14. apríla 2003 (Ú. v. EÚ L 122, 2003, s. 36; Mim. vyd. 02/006, s. 80) a nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 766/2008 z 9. júla 2008 (Ú. v. EÚ L 218, 2008, s. 48).

[6] Podľa colných predpisov Spoločenstva (články 235 a nasledujúce) dovozcovia, od ktorých sa vyberá clo, môžu za určitých okolností požiadať o vrátenie alebo odpustenie (konkrétne o upustenie od vymáhania). Toto je známe ako „režimy *REM/REC*“ (nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, Ú. v. ES L 302, 1992, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307). Konsolidované znenie je k dispozícii na adrese:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1992R2913:20070101:EN:PDF>
[Prepojenie].

[7] Všeobecný súd rozhodol, že „v prípade aktov alebo rozhodnutí prijatých v rámci konania, ktoré pozostáva z viacerých etáp, najmä ak sú výsledkom interného konania, možno akt v zásade preskúmať len vtedy, ak ide o akt, ktorý s konečnou platnosťou vyjadruje stanovisko inštitúcie na konci tohto konania, a nie o predbežné opatrenie určené na prípravu konečného rozhodnutia“, pozri spojené veci T-391/03 a T-70/04 *Franchet a Byk/Komisia*, Zb. 2006, s. II-2023, bod 46.

[8] V skutočnosti sa uskutočnilo jedno celkové vyšetrovanie úradu OLAF týkajúce sa podvodného dovozu textilu z Bangladéša, ktoré bolo rozdelené do troch fáz: fáza 1 zameraná na falošné a neplatné osvedčenia o pôvode na tlačive A predložené na dovoz do Spojeného kráľovstva a Dánska; fáza 2 bola zameraná na falošné osvedčenia o pôvode na tlačive A (ktoré EPB nikdy nevydala); a fáza 3 sa zamerala na pravé, ale nesprávne osvedčenia o pôvode na tlačive A vydané na základe nepravdivých a zavádzajúcich informácií.

[9] Vec T-403/05 *MyTravel Group plc/Komisia*, Zb. 2008, s. II-2027, bod 98.

[10] Spojené veci C-39/05 P a C-52/05 P, *Švédsko a Turco/Rada*, Zb. 2008, s. I-4723, bod 50; Vec C-139/07 P, *Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau GmbH*, Zb. 2010, s. I-5885, bod 54.

[11] Pozri rozsudok *Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau*, už citovaný.

[12] Pozri rozsudok z 28. júna 2012, *Komisia/Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, zatiaľ neuverejnený v Zbierke, bod 116; Vec C-477/10 P, *Komisia/Agrofert Holding*, rozsudok z 28. júna 2012, zatiaľ neuverejnený v Zbierke.

[13] Pozri spojené veci C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P *Švédsko a Others/API a Komisia*, Zb. 2010, s. I-8533.

[14] Spojené veci C-514/11 P a C-605/11 P *LPN a Fínsko/Komisia*, rozsudok zo 14. novembra 2013, zatiaľ neuverejnený v Zbierke.

[15] Rozsudok v spojených veciach T-391/03 a T-70/04, *Franchet a Byk*, už citovaný, body 121 - 122.

[16] Pozri rozsudok *Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau*, už citovaný, bod 62; Vec C-477/10 P, *Komisia/Agrofert Holding*, už citovaná, bod 68.